

ne-li se zbytečný mezičlánek mezi výrobce a spotřebitele, bývá s tím ovšem zpravidla spojeno nebezpečí, že zboží dostane se do rukou spotřebitelů zatíženo hospodářsky neoprávněnými zisky těchto zbytečných překupníků, a jest tudíž zpravidla takové jednání způsobilé stupňovati cenu předmětu potřeby. Nezvýší-li se však jednáním prodávajícího cena předmětu nad cenu, za kterou by jej spotřebitel obdržel v řádném obchodě, buď proto, že zboží bylo nabyto za cenu nižší, než za cenu státem stanovenou, nebo za cenu tržní ve smyslu uvedeném, nebo proto, že nabyvatel je přenechá výjimečně spotřebiteli bez vlastního zisku, není jednání prodávajícího způsobilým stupňovati cenu předmětu a nezakládá skutkové podstaty §u 11 čis. 4 zákona o válečné lichvě. Nálezací soud zjistil, že obžalovaní prodávali cigarety, které sami cpali, po 25 h. Obžalovaní tvrdili, že cigarety byly vyrobeny z jemného tabáku, za který platili po 10 Kč za balíček. Byl-li to tabák, jehož režijní cena v době, kdy spáchán byl trestný čin, obžalovaným za vinu kladený, byla státem stanovena na 10 Kč, což by ovšem muselo se zjistiti, nebylo by lze vzhledem k množství cigaret, jež lze z jednoho balíčku vyrobiti, a vzhledem k tomu, že obžalovaní ze svého musili opatřiti též dutinky, vyloučiti možnost, že prodávali cigarety bez zisku, a že cigarety se dostaly do rukou spotřebitelů za ceny, jež nebyly vyšší, než jaké by tito musili platiti, kdyby si byli tabák opatřili řádnou cestou. Je-li tomu tak, nelze tvrditi, že činnost obžalovaných byla způsobilá stupňovati cenu předmětu potřeby. Okolnost, že obžalovaní přenechávali kupujícím cigarety bez zisku, nasvědčovala by však též tomu, že přenechávali cigarety skutečně jen z ochoty, a nebylo by lze ani říci, že zdržovali nebo ztěžovali přechod zboží na spotřebitele. Okolnosti, jež obžalovaní přednesli ke své obhajobě, jsou tudíž pro posouzení jejich viny závažné. Ježto nálezací soud, vycházející z nesprávného právního názoru, se jimi neobíral a nezjistil jejich správnost, jest zmáteční stížnost, pokud uplatňuje důvody zmátečnosti čis. 5 a 9 a) §u 281 tr. ř. opodstatněna.

Čís. 1431.

**Falšování potravin (zákon ze dne 16. ledna 1896, čis. 89 ř. zák.).
Přimísením rybničního ledu do mléka se mléko porušuje a infikuje.**

(Rozh. ze dne 4. ledna 1924, Kr I 817/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmáteční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Unhošti ze dne 20. listopadu 1922 porušen byl zákon v ustanovení §u 13 a 14 zákona ze dne 16. ledna 1896, čis. 89 ř. zák. z roku 1897 a §u 262 tr. ř.

Důvody:

Dle spisů okresního soudu v Unhošti byl dne 21. července 1922 v mlékárně v R. odebrán vzorek mléka, dodaného Státní hospodářskou

správou v Ú., a dle rozboru státního ústavu pro zkoumání potravin bylo mléko porušeno zředěním vodou (as 8%). Dozorce ve státním dvoře Rudolf Č. popřel jakékoli zúmyslné zředění nebo nedbalost při manipulaci s mlékem a uvedl, že zředění mohlo nastati nanejvýše $\frac{1}{2}$ —1%, jelikož vzhledem k parnu v létě musil býti do každé 30litrové bandy s mlékem dán malý kousek ledu. Rozsudkem okresního soudu v Unhošti ze dne 20. listopadu 1922 byl Rudolf Č. pòdle Šu 259 čís. 3 tr. ř. sprostěn z obžaloby pro číselně neoznačené přestupky zákona o falšování potravin ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák., jehož se prý dopustil tím, že v červenci 1922 jako dozorce ve státním dvoře v Ú. buď sám nebo prostředkem jiných rozřed'oval kravské mléko vodou a tak je falšoval, nebo že takto sfalšované a na své výživnosti seslabené mléko vědomě na prodej choval, nebo konečně že z pouhé nedbalosti mléko vodou zředěné choval na prodej. Aniž by se dotýkáno bylo ostatního obsahu rozsudku, zákonu odporuje právní názor nalézacího soudu, dle něhož nebylo lze obžalovaného odsouditi ani pro doznané přidávání ledu do mléka, ježto prý tuto manipulaci vzhledem k odstavci druhému Šu 13 cit. zákona za falšování považovati nelze. Náhled tento správným by byl jen v tom případě, kdyby šlo o led, který svým množstvím jakož i se stanoviska zdravotního jest úplně nezávadným, čemuž však v tomto případě není. Dle doznání obžalovaného dával, vyžádav si k tomu výslovně dovolení správce mlékárny K-a, do každé 30litrové bandy mléka za účelem jeho konservování kousek ledu velikosti slepičího vejce. Dle udání obžalovaného byl led čistý, rybničný. Jako jest však obecně známo, že nefiltrovaná a nedestilovaná voda rybniční není vodou pitnou a že jest způsobilou škoditi lidskému zdraví, tak stejnou měrou jest tomu i s rybničním ledem a byla tu tedy skutková podstata přestupku podle Šu 14 čís. 1 cit. zákona o potravinách, neboť dle Šu 13 téhož zákona lze potraviny konservovati výhradně jen látkami nebo prostředky neškodnými, ačli postupem tím váha nebo míra pro oklamání se nezvýší nebo menší jakost potraviny se nezakryje. Přimísením kusů ledu — dle výpovědi správce mlékárny Václava K-a daly se 3—4 kousky ledu, velké jak slepičí vejce, do bandy 30litrové — byla nejen míra mléka zvýšena, nýbrž i jeho jakost zhoršena. Tomu svědčí zejména i přípis ministerstva veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v Praze ze dne 18. října 1923, dle něhož bylo mléko přidáváním rybničního ledu za účelem ochlazení vodou z něho povstalou porušeno, vedle toho však přidáním rybničního ledu, tudíž ledu v ohledu zdravotním závadného, infikováno. Doznané a správcem K-ou schvalované přimísování rybničního ledu do mléka, nebylo však se stanoviska Šu 14 cit. zákona vůbec podrobeno úvaze a tím porušen byl také předpis Šu 262 tr. ř., dle něhož děj žalobní, jak jeví se po případě doplněn okolnostmi, teprve při hlavním přeličení se vyskytnuvšími, posuzován býti má se všech právních stanovisek a podřaděn konečně pod onen zákon, pod nějž náleží.

Čís. 1432.

Pojem »věci politického života« (§ 303 tr. zák.). Spadá sem rozluka státu od církve. V pozvání ke schůzi spolku katolíků, na níž se bude